

מועדוני חשפנות בישראל- זנות בתחפושת

נייר עמדה "מכון ירושלים לצדק"

1. החוק המוצע

המצב החוקי של מועדוני החשפנות בישראל אינו ברור. אין איסור גורף, אך גם אין היתר ברור. כך, שהתפתחה פרקטיקה ספוראדית של הסדרה מוניציפאלית, או איסור מוניציפאלי. אך, גם במקומות בהם הרשויות המקומיות פועלות כנגד מועדוני החשפנות, הן עושות זאת כדי להגן על אופייה המהוגן של הרשות, לא מתוך הכרה בפגיעה בנשים בחשפנות. מועדוני החשפנות הפכו לרעה חולה במסיבות גיוס, מסיבות שחרור, מסיבות רווקים, ואף מסיבות סיום תיכון.

לאור מצב דברים זה הגיע פסק דינה של כבוד השופטת מיכל אגמון-גונן שביטא את הפגמים האינהרנטיים הקיימים במועדוני החשפנות. על הפגיעה בכלל הנשים בחברה קבעה השופטת כי:

"ההחפצה ככלל, ובמופעי חשפנות לצורך גירוי מיני בפרט, נובעת מהצגת האישה כפאסיבית, הנענית תמיד למין על פי דרישה, וייחוס אופי מיני לעצם ההחפצה של נשים. הגברים הבאים לצפות בחשפנות לצורך גירוי מיני, עושים זאת לצרכיהם המיניים שלהם, הם מתייחסים לנשים במקום ככלי להשגת מטרה שהיא חיצונית לאותן נשים, כנטולות קיום ומשמעות אנושיים כשלעצמן."

ובהתאמה קובעת כי:

"... החקיקה הישראלית פועלת לאסור ולמנוע החפצת נשים ופגיעה בכבודן כנשים, כבנות אנוש, ביזוין והשפלתן... חשפנות לשם גירוי מיני, בו מוצגת האישה כחפץ, מהווה החפצת נשים ואינה 'בידור' כלל ועיקר."

2. מה מתרחש במועדוני חשפנות?

חשפנות היא ריקוד הכולל התערטלות לשם גירוי מיני של הצופים. עם זאת, במועדוני החשפנות ככלל הפוקדים את המועדון מצפים לא רק לגירוי מיני, כי אם גם לפורקן מיני. כפי שפורסם באתר סקס אדיר "כל העניין בבחורות שם זה שיש על מי לפרוק". המועדונים הם הפרואקטיביים כאן, מספקים חדרים פרטיים בהם בעבור תשלום נוסף ישנה אופציה להרפיה מלאה – ידנית, אוראלית או על ידי ריקוד סטרפטיז. החדרים הפרטיים מאובזרים במגבות וחומרי סיכה, אותם מספקים המועדונים, כדי להעיד על מטרתם. לאור כל האמור לעיל, ההבדל בין מעשים אילו לבין זנות הוא מלאכותי, אם כלל קיים. יעיד על כך הסגירה המחודשת של

מועדון הפוסיקט בתל אביב לאחרונה, לאור פעילות זנות שהתרחשה בתחומו. על כן, היחס הדואלי של המשפט הישראלי למועדוני החשפנות ולבתי הבושת אינו תואם את המציאות.

יתרה מזו, גם אם לשם הדיון נניח כי אכן קיימים מועדוני חשפנות בהם החשפניות מתערטלות לשם גירויים המיני של הלקוחות גרידא. מועדון החשפנות כולו סובב סביב ההטרדות המיניות של הנשים המופיעות בו, מה שאסר החוק הישראלי בכל מקום עבודה אחר, לפתע מקובל כנורמטיבי במסגרת מועדוני החשפנות. הנשים נתונות לצעקות וקריאות משפילות, שליחת ידיים, החדרה של אצבעות ללא הסכמת החשפנית לאיבר מינה (פעולה העונה על דרישות חוק העונשין לאינוס).

3. השפעת העבודה במועדוני חשפנות על הנשים בתעשייה

הנשים בחשפנות נאלצות להשתמש במגוון מנגנונים כדי להתמודד עם מציאות החיים בחשפנות. אילו מזכרים את המנגנונים המוכרים לנו מתעשיית הזנות, בכללם: הסתרת העיסוק בחשפנות מהמשפחה והחברים ונטילת שם מופיעה נפרד, מנגנונים דיסוציאטיביים שמקורם בפגיעה מינית מוקדמת ושימוש בסמים ואלכוהול. כל אילו נועדו ליצור חצץ בין האישה בחשפנות לבין החברה המטילה עליה, ולא על הפוקדים אותה, קלון חברתי בלתי ניתן לכפרה.

4. השפעת תעשיית החשפנות על נשים בכלל

בדומה לזנות, מועדוני החשפנות משרישים תפיסות פוגעניות לגבי נשים ככלל. הם מאשרים את התפיסה שנשים הן מוצר צריכה. האירוע במועדון החשפנות כולו סובב סביב ההנאה המינית של הגבר, ורצונה או צרכיה של האישה מושתקים. תפיסה זו של מין כמוצר שהאישה מספקת, כצורך של הגבר שחייב להיות מסופק, מחלחלת ליתר החברה, ומתבטאת בחינוך מיני לקוי, המוביל לפגיעה בכלל הנשים בחברה.

לאור כל האמור לעיל, נבקש להציע את יישום המודל האיסלנדי, הפועל בפריזמה העסקית, ובהתאמה אוסר על בתי עסק לקצור רווחים מהצגת עובדיהם בעירום, והטלת קנס כבד על בית עסק שיימצא פועל בניגוד להוראות אילו. מודל זה מכיר בפגיעה הן בנשים בחשפנות, והן בנשים ככלל, כתוצאה מפעילותם של מועדונים אילו. בהתאמה, ניכר כי איסלנד היא המדינה המובילה בכל מדדי זכויות הנשים בעולם, ותופעת הסחר בנשים למטרות ניצול מיני במדינה היא אפסית. על כן, נבקש מהמחוקק הישראלי לצאת באמרה שאינה משתמעת לשני פנים – מועדוני החשפנות אינם בילוי לגיטימי, ולא לאפשר את המשך קיומם השקט.